

Bismillah-ir-Rahman-ir-Rahim

FRIDAY SERMON

HAZRAT AMIR'UL MOMENEEN MUHYI-UD-DIN MUNIR AHMAD AZIM (atba)

20 July 2007

(BAIT-UL-ZIKR-NORTH OF MAURITIUS)

ஹபாடுர்ரஹான்

ஹஸ்த் அமீருத் முஅஞ்மினீஸ் முஹ்யிதுஸீஸ் முனீர் அஹ்மத் அஸீங் (atba) 2007 ஜூலை 20-ாம் தீயதி வெள்ளியாழ்சு நடத்திய ஜூங்அது வழக்குவா ஸங்கஷிப்பதம்

ஜமாஅத்த அங்கணங்கள்க் ஸலாங் சொல்லி, தஶஹ்ஹாத், தனே யுத், ஸுர மாத்திஹ ஓதிய ஶேஷ் ஹஸ்த் அமீருத் முஅஞ்மினீஸ் முஹ்யிதுஸீஸ் முனீர் அஹ்மத் அஸீங்(atba) விஶுலு வூர்அறநிலை 25-ாம் அய்யாயமாய அத்தஹுர்வானிலை 59, 64, 65, 66, 67, 68, 74, 75 என்று வசநங்கள் ஓதி விஶ்வீகரணம் நல்குகியுள்ளதாயி.

59. ஏறிய்கலூம் மறிய்காதெ ஏற்கும் ஜீவித்திக்குனவாகு (ஏல்லாருளையும் ஜீவிப்பிக்குனவாகு) அது அல்லாஹுவித்தீ நீ மேல்பிக்குக. அவனே ஸ்துதிக்குனதோதொப்பு அவன்றே பதிஶுலியை வாஷ்தத்துக. தன்ற தாஸமாருடை குருங்களை ஸஂபாடித்து ஸுக்ஷ்மஜதைமுதல்வானை நிலயித்தீ அவன் மதியாயவான். (25:59)

இத் அணேயரும் ப்ரயாநபூது ஒரு ஸங்கேஷவூம், ஏல்லா விஶா ஸிக்கில்கூம் ஸுவார்த்தயுமான். ஏனைநூம் ஜீவித்திக்குனவாகும், ஏறிய்கலூம் மறிய்காதவாகுமாய அல்லாஹுவித்தீ நாம் டரமேல்பிக்குவான் அவன் (அல்லாஹு) நமோட்டு அதுவஶூபூடுநூ. மனுஷ்யராய நாம் ஏல்லாவரும் மரணமடியுக்கியும், இந் லோகம் விட்பாரத்திக் கவனத்திலேக்க் யாத்ரைவுக்கியும் செழுங்கவரான். இஹலோகத்தும், பாரத்திக் கவனத்தும் நாமெந்து தனை அதுயிரி

கலூகிலும், பிப்ரவரி ஸ்ரீஸ்டாவும், ஜீவன் நல்குகிறதும், மற்றும் வியிக்குகிறதும் செய்யும் ஒரேயொரு நெவவுமாய் அல்லாஹு வின்றி ஸ்நியியியித்தீ ஹாஜராகேஸ்டிவரும், ஶிஷ்டகாலம் அவர் நோடொபும் ஜீவிகேஸ்டவருமான். ஒழு லோகத்து நாம் செய்த பிரயோத்திக்கலூடெயெல்லாம் களைக்க ஒரு திவஸம் நமுக்கு அவர்ண் ஸ்நியியியித்தீ போயிப்பிகேஸ்டதுமான்க். அன்னெனதெயக்கிற நமுக்கு நம்முடை பிரச்சனைக்கலும், பராதிக்கலும் பகுவெய்க்குள்ளதினும், பஞ்சாத்தபிக்குள்ளதினும், ஸ்ஹாயம், அபேக்ஷிக்குள்ளதினும் பட்டிய ஓட்டவும் நல்ல ஸுஷ்டுத்து அன்றான்?

பிப்ரவரிமாதமாய் அல்லாஹு நமுக்கு ஒரு ஶரீரவும் அத்தாவும் தானமாயிருக்குண்டு. நம்மெல்லாம் ஒரு திவஸம் மறிச்சுபோகுள்ளவரான். ஓராண்டு அல்லாஹு ஏறிய்க்கூடியும் மறிய்க்கில்லை. அவன் ஓரெண்ணும் நிலங்களுக்குண்டு.

அதுதினால், ஒவ்வொக்கத்து வசூல் நாம் நம்முடை ஸுவத்திலும், ஸங்கோஷத்திலும் அல்லாஹுமாயிருக்குண்டு கெட்டுரப்புக்கு வெயின் ஸ்தாபிசூட்டுக்குக்கிறது என்கையித்தீக்குண்டு, அவன் (அல்லாஹு) நம்முடை கூடையுக்காயிருக்குண்டதும், நம்முடை ஜீவிதத்தில் நமுக்கு அங்கீராய்வு முக்குதெல்லாம் நல்குகிறதும் செய்யுமான். தீர்ச்சுயாயும், அன்னெனதெயுமுக்குவர்க்கு லட்சிக்குள் பிரதிஷ்டலம் அன்னேயர்தாங்குமாயிருக்கும்.

இதினு ஸ்ஹாயகமாய் வியத்திலுக்கு ஒரு அத்தாவும் அல்லாஹுமாயிருக்கு ஓரென உக்காக்கி ஓட்டுக்கொங்குமா? அத்து வாட்டு ரெல்லி தமான். அதினுவேங்கி நம்முடை ஸ்ஹாயை, கழுப்புக்கு நயா பெப்ஸயை போலும் செலவாகேஸ்டதில்லை. விஶூலைவுர்க்குநிலும் அல்லாஹு(த) நமுக்கு பக்கர்ணு நல்குகிற அய்யாப்பானால்கு பாராய்ளை செய்யுகிறதும், அத்து வாயிச்சு மந்திரிலாக்கி ஜீவிதத்தில் பிராவர்த்திக்குமாக்குகிறதும், நமஸ்காரங்களும் தூஞுக்களும் கூட்டுமாயிருக்கு செய்து அவனோக்கு பிரார்த்திக்குமிழும் செய்தால்மாது மதி. நம்முக்கு ஓவியெயாயிருநாலும் அல்லாஹுவின் ஸ்துதிச்சுகொள்கிறிக்குக் கொடுக்கு. அன்னென நாம் அல்லாஹுவின் ஸ்துதிக்குகிறதும், திக்கரை-ஹுல்லாஹியில் முஷுக்குகிறதும் செய்யுமோசு, அல்லாஹுவின்றி கல்பநக்களை நாம் ஓல்லை அந்தமத்திலும்

பாலிக்கேள்டதுள்க். அல்லாஹுவின ஸ்துதிய்க்கலை வெருங் கூடுதரங் அயரவ்யாயாமங் மாற்றமாயி மாராள் பாடில்ல. அத் நான் அத்தார்த்தமாயும், பவித்ரமாய ஹாஜயதோகெயும் வேளை செய்யுவாள். அதோகொபூம் அல்லாஹு நமோக் கல்பிச்சிரிக்கூன் பிரகாரங் வித்தமதை வத்கக் (ஸூஷ்டிஸேவனம்) உண்வ (அல்லாஹுவின் ஏக்குதைத்தைப்பட்டி மருங்குவர்க்க பரத்து கொடுக்கூக், அளிவு பக்களை நல்கூக் தூடண்ணியவ) நிலைப்பாய்ரும், பூர்ணம் பறைம், ஸபாயம் அவசூழமுகூலவரும், ஸாப்பத்திக்கமாயி பூஜிமுகுநவரும், பீடில்லாத்தவரும், வியவக்கும் கை அதிகுகூலவரை பிரார்த்தநயிலுடையும், பிரவுத்தியிலுடையும் ஸபாயிக்கூக் தூடண்ணிய நலை பிரவர்த்தனங்களிலுடை, அல்லாஹுவின் கல்பங்களை அங்குபாரிக்கூக்கயும் செய்னான். ஒரு யமார்த்த விஶாஸியை ஸஂபாஸிச்சிடதோகும் ஹஜ பரத்து காருண்யங்கள் நிறவென்யமாயி செய்யுள்ளவயாள். காரணம் ஹவயைல்லாங் தனை ஒரு விஶாஸி யூட ஹபாத்தினை அர்த்தவத்தாக்கூன் பிரவுத்திக்குலாகுந்து.

ஹஜ அதிகாரித்து அல்லாஹு தூட்டின் பரயுந்து. ஓ ! ரஸூல் ல்லாஹ் ! அல்லாஹு தாக்கங்க் மதியாயவந்தெ. அல்லாஹு தஞ்சீப்பிரவாசகங் (ஸ) மதியாயவந்தாள் ஏந்துபோலெ தனை அவநிலும் அவங்கள் ரஸூலி(ஸ)லும் விஶாஸிக்கூன் ஆல்லாஹிக்கூன் அல்லாஹு மதியாயவந்தெ.

அல்லாஹு நமோகொபூமுள்க் ஏக்கித்தி, அதித்திப்புரம் வலிய ஸானோஷமோ, ஸஂதூப்தியோ, அத்தூபமோ, அத்தூபமோ வேரே ஏந்தாள் உக்கித்த?

அல்லாஹு நமோகொபூமுள்க் ஏக்கித்தி நமுக்கெல்லாமுள்க். ஹஹலோகத்தும் பாரதீக லோகத்தும் தஞ்சீப் தாஸரை கைவிடாதத ஒரேயோராகி நமுடை ஸூஷ்டாவாய அல்லாஹு மாற்றமாள். மனுஷுர்க்க நமை அவஶளிய்க்காம், திரஸ்கரிய்க்காம், நமுக்கெதிதித்தி பிரங்கங்களுள்காகாம். அண்ணென ஏந்து செய்யாம். ஏந்தாத் அல்லாஹு தஞ்சீப் தெரைண்டதுக்கெப்புக்கவரை ஒரிய்க்கலையும் திரஸ்கரிக்கூக்கயில்ல. நமை ஒரு தரத்திலும் வளவிக்கூக்கயுமில்ல. மரிசு, நான் அவைன விழிசு பிரார்த்திசுாத் அவங்கள் நமுடை அரிசு.

கிலேக்க ஓடி வருங், நம்முடை பெலுப்பாடுகளும், பிரயாஸங்களும், பூதிதங்களும், ஸக்டங்களும் அகற்றி நமை கரக்கயிறுவானாயி நாம் அவந்திகிலேக்க ஏடுவிப்பான், அவன் நம்முடை அதிகிலேக்க நடக்கும். நாம் அவந்திகிலேக்க நடநான் அவன் நம்முடைக்க ஓடி வருங். நம்முடை என்ற அதை மஹோன்தநான்!! அவன் அனேக யிறந உடாரமதியும் கருளாவாரியியுமான். பகேஷ, நிற்ளொயூ மென்று தனை பரயாம். மனுஷ்யர் ஏது நானிகெட்டுவநான். ஒரு வெவீகவசநங்களை அதுஷ்டத்திற்கு மந்ஸிலாக்குவான், பரிஶூலமாக விஶாலவுமாய ஹ௃தயமுத்துவர்க்கை ஸாயிக்கூக்கயுத்து. ஹதினென்றான் அல்லாஹு நமுக்கு மதியாயவநான் ஏன்னது கொன்றுக் அற்றமொக்குந்த

தீர்ச்சுயாயும் அல்லாஹு ஏல்லாம் அரியுநவநாகுந். அவன் ஏல்லா ஹ௃தயத்தூண்டியும் அரியுந் தூண்டியும் பரூண்டியும் பரூண்டியும் செய்த ஏல்லா தெருக்களும், கூர்ஜங்களும் அவன் அரியுந்.

64. பரமகாருளிக்கநாய அல்லாஹுவின்றி தாஸ்மால் டூமி யிற்க ஶாந்தராயி நடக்குநவரான். அவிவேகிக்கஶ் அவருமாயி நேரிடுவதை அவர் ஸமாயானம் ஏன் பரிணத் (ஷிஞ்சுமாருந தான்.) (25:64)

அல்லாஹு தன்று தெரெண்டதுக்கப்பேடு தாஸ்மால் -இபொ டூமி-இஹான்-அல்லிஸங்போயன செய்துகொன்றுக் கூடங்களை பரியுக்கயான். நம்ஶ் அல்லாஹுவின யா என்று ஏனான் விழிக்கூக அபோஶ் அல்லாஹு நமை யா! ஹஸ்த (ஓ! ஏன்று தாஸா) ஏன் திரிகை அவநென அல்லிஸங்போயன செய்துநதான். அல்லாஹு(த) ஹத்தரங் கேதாஸருடை ஷபு காளும் ஏபோஶு. காரணம் ஹக்கூத்து தங்கஶ்க்க ஸுவாவநாமாயாலும் ஶரி, டுஃவா வநாமாயாலும் ஶரி ஸா அல்லாஹுவின ஸ்துதிய்கூக்கயும் அவநென ஓர்தத் பிரார்த்திசூ கொள்டிரிக்கூக்கயும் செய்துநவரதே.

இபொடுர் இஹான் அனேகயிறந ஶாந்தஶீலரும், ஸுமாருமாய அதுக்களான். யாதொருவிய பொன்னாசுவும், யார்ஷ்டுவும்

தொடுகீஸ்டாத்த வினீதர். ஹவரெந்தானினேன? காரணம் அவர் அல்லாஹுக்கு காருளையுவும், பீதியும், அனுஸ்ரவும் கருப்பமாகியவரதே. அவர் மூலங்கள் தின்தினிரத்த ஒரு மூலவுக்கு தென்போலெயான். மயுறமுருந பஷங்கர் நிரத்த மரம் அதூ நல்கியங்குஸ்ரவி தங்கு நாமங்கு முனித் வினயவும் கூதஜ்ஜை தயும் பிக்கிப்பிக்கூனு. அதைகிடைத் தூத்தரம் ஸுவீஷங்கர் உல்ல அஶ் தங்கு சுருபாடுமுல்ல அல்லாஹுவிக்கு ஸுஷ்டிஜால அவனோக் தங்கு அதுமு பிக்கிப்புக்கொன்க் அவர் ஸலாம் பர யுனு. ஏனால் அல்லாஹுவிக்கு ஶத்ருக்கர் அதை ஜாஹிலீன் கூ-கபடவிஶாஸிக்கூ-காஸுபோச் அவர் அவரோக் வெருப்பு பிக்கிப்புக்கூக்கயும் செய்யும்.

ஹவாடுர் றஹான் ஜாஹிலீனைக் காஸுபோச் அவர்க்க ஸலாம் ஏனு மாறும் பரதை உஷிண்டுபோகுமென் அல்லாஹு(த) பரயுனு. ஹத் அவர்க்க (ஹவாடுர்-தஹான்) ஜாஹிலீனைலுமாயி ஸபர்க்கம் புலர்தேதன்டி வருபோஷுல்ல காருமான். அல்லாஹு அத்தரம் அஶ்க்காரோக் ஸலாம் புர்ணமாயி பரயுவான் நிர்தே ஶித்திரில். காரணம் புர்ணமாயி பரயுந ஸலாம் ஒரு பொற்மையான். புருக்கத்தித் ஜாஹிலீனைக்கு ஹவாடுர்-தஹான் புர்ணமாயிடுல்ல ஸலாம் அஶங்கிக்கூக்கயில்.

65. தனைக்கு நாமை ஸாஷ்டாங்கம் பிளமிச்சு கொன்டும் நினு பொற்மைச்சுக்கொன்டும் ராத்ரி கஷிச்சுகுடும்பானவர் (25:65)

அல்லாஹுவிக்கு தூப்தியும், அனுஸ்ரவும் காருளையும் ஸாயத்தமாகிய ஹவாடுர்-தஹானப்புரியான் அல்லாஹு ஹவிட ஸஂஸாரிக்கூன்த. அக்கூடுக்கு ஏவிட அதைகிருநாலும் அவர் அல்லாஹுவின ஓர்க்கூனவரான். ஏல்லா மேவலக்குலிலும் தூஙம் செய்யுநவரானவர். மனதுகாலத்து ஏதுத்தனை தனுப்புகாலமாயலும், ராத்ரியித் தீவர் உள்ளென்னீக்கூக்கயும், அல்லாஹுவிக்கு முனித் ஸாஷ்டாங்கம் குந்பிடுக்கயும் செய்யுனு. அக்காருத்தித் தீவர் யாதொரு விய அலஸதயும் காளிக்கூக்கயில்.

லோகம் ஸாஷ்டாங்கம் கூக்கூபோச் அக்கூடுக்கு தென்கூன ஹுபயதேதாட தனைக்கு நாமைாக பொற்மைச்சுக்கொன்டேயி

கிரு. கெவ ஸாமீப்யம் லட்டுமாகாஸ் வேள்டி அவர் பீர்ஜு மாயி பொற்றமியக்கூடும். அல்லாஹு அல்லாதெ முரார்க்கூடும் அரியில்ல அவருடையுள்ளிலெதான் ஏன். அத்தான் வேலக்கஜித் அல்லாஹு அகாசத்தின்ற் அத்யுள்ளதனால்லித் தின் தாஷேக்க் ஹிங்கிவரும். தன்ற் ஹவ்த் (பாஸ்தெ)ன கேள்க்கூவானாயி.

ஹக்கூட்டுத் தன்னுடை செடிக்கீல்க்க வழவும் வெல்லவும் நல்கு நீதிநோ, அதிநோட்டுப்பயமாய் ஜோலிக்கீ செய்யானோ ஸம யவும் காலவும் நோக்கி அலுமாராயிரியக்கொத்த கர்ஷரெ போலெயான். கர்ஷகர் ஏது ஜார்தாயோடையான் அதிராவிலெ ஷுநேர்ட் கூஷிஸ்ஸம்பயமாய் தன்னுடை ஜோலிக்கீ நோக்கூ நீத். பகேஷ், அவர் நடுந வித்துக்குலும், செடிக்குலும் நிமிஷ நேரம் கொண்ட வழிந்து வலுதாயி ஹலமொன்று நல்குநு மிலு தானும். சில அவஸரால்லித் தன்ற் கூஷி காய்ஹலமாயி காணும் நதிநுமுனே தனை அதேஹாம் ஹவலோகவாஸம் வெடின்து ஏன்றுவராம். தான் செய்யென்ட ஒரு காரும் பூர்த்தி யாகியென் அத்தமஸம்தூப்தியோடையான் அதேஹாம் யாத்தயா யிட்டுள்ளாவுக். அதேஹாத்தின்ற் ஹா தூர்த்தின்ற் ஹலம் அனு வெக்கூக் மக்கேலோ, வரும் தலமுரையோ, தலமுரைக்கேலோ அதிரி க்கூம்.

ஹுமியித் தேஹாம் விதஞ்சுத்தின்ற் பிரதிஹலம் பாரதீக்கலோ கத்தும் அதேஹாத்திநு லதியக்கூன்தான் அத். அதேஹாம் விசா ரிசுருந்திலும் ஏரெ அதிரிக்கூம், ஹர்டியோ, முளிர்டியோ அதிலும் ஏரெயோ மாஸா அல்லாஹ்!

அல்லாஹுவினு வேள்டி மாறும், அவரை தூப்தியை கருதி மாறும் தன்னுடை பருப்பருத்த கிடக்கீக்கீ விடுட்டளீர்ட் தன்னுடை பாபணைக்க பஶுவாத்தாபம் தேடுநவரானவர். அவர்க்க தன்ன கூடை ஏக்காய, ஓர்தாருவானாய, யஜமானாய அல்லாஹுவித் தினும் மஹத்தாய பிரதிஹலம் லதியக்கூன்தான். அவர் ஏதவு ஸமயிலாயிருநாலும் ஶரி அல்லாஹு அவரைக்கூரிச்சு அலிமானம் கொல்கூன்தான். ஹதீஸுக்கஜித் ஸுசிப்பிச்சிரிக்கூன்துபோல அவர் ஏதவுப்பமயிலிரியக்கூநோஶும் அல்லாஹுவின அலிமு

வீரிக்குவான் ஸாயிக்குந்தான். அவர் தனை ஒரு டெபார்ட்மெந்களில் ஶ்ரூவியுள்ளியவராயிரிய்கை, ஹரிய்க்குந் வேலையிலோ, ஶய்யில் கிடக்குந் வேலையிலோ எகை அவர்கள் அல்லாஹுவின அல்லிமுவீக்ரிக்குவான் ஸாயிக்குந். பொர்த்தமென ய்க்காயி ஹரிய்க்கானோ, நில்க்கானோ ஸாயிய்க்காத்த வேலையில் அதங்குருபேள்ளியுந், அவர் நமஸ்காரத்தின்றி அடயாளமைச் சூக்கானிய்க்குந்

66. தெண்டுடெ நாமா! தெண்டுலில் நினைந் நீ நரகஸி க்ஷதை திரிச்சு விடேனமே. தீர்ச்சுயாயுந் அதின்றி ஶிக்ஷ வழிரெ வலிய நாஸமான். (25:66)

67. அத் தாத்க்காலிக ஸமலமென நிலத்துக்குந், ஸமிர வாஸ ஸமலமென நிலத்துக்குந், வழிரெ பீத்தயான் ஏனை பொர்த்தமிய்க்குந்வருமானவர். (25:67)

68. செலுவஶிக்குவேஶ் அமிதமாக்குக்கையோ, லுண்டு காளி க்குக்கையோ செறுத்தவருமானவர். அத் (அவருடெ செலுவஶி க்கை) அவர் ஸ்டினுமிடயில் மிதமாயதுமாயிரிக்குந். (25:68)

74. அவருடெ நாமான்றி டூஷ்டாந்தெங்ஶ் அவரை ஓர்மு பெடுத்துந்தாயால் ஸயிரதூந், அன்யருமாயி அவரதினெ கைக்காரூந் செறுக்கயில். (25:74)

75. தெண்டுடெ நாமா! தெண்டுடெ ஹளக்களில் நினைந், தெண்டுடெ ஸததிக்களில் நினைந், தெண்டுக்கள் நீ களீக்குஜிரிம (பரமஸஂதூப்தி) ப்ரதானம் செறேனமே. ஓஷ்வாயை ஸுக்ஷி க்குந வர்க்க தெண்டெல் நேதாவாகேனமே ஏனை பொர்த்தமிய்க்குந்வருமானவர் (25:75)

ஹபாதுர் றஹான் அல்லாஹுவினோக் கேள்வேக்ஷிக்குக்கையான் ஹு அதுயத்துக்களில் ஏன்றி நாமா! தெர்குக்களில் அத்தெடு கிடக்குந ஏனை நின்றி ஭யாநகமாய நரகஸிக்ஷயில் நின் ரக்ஷிச்சு ஏனை அனுஶாஸ்திராலுந்! ஏனோக் கருளாகாட்டியாலுந். ஓரோ நிமிஷவூந் பாபஞெஶ் செய்துகொள்டிரிக்குந தெண்டெல் நீ விசாரிச்சால் ஏது நிமிஷத்தின்றி அங்ஶத்தினுஜ்ஜில் நஶி பூக்கான் கஷியுந். தெண்டுடெ நாமா! ஭யாநகமாய நரகாஸி

யித்த நினூல் என்னை ஸஂரக்ஷி கேள்வோ! நாமா! நினைமாற்ற என்னை மேல் பெட்டுள்ளது. என்னை ஒரு காலனிகேள்வோ. நின்ற ஶிக்ஷ ஶாஸ்திரமாய ஶிக்ஷயாளன்னோ. ஹபாடுர் மூலம் ஹா உடனு கஶ் நிரந்தரம் செய்துகொள்க, பஶுாத்தாபம் தேடுக்கயும், பாபி க ஹுட வாஸ ஸம லமாய நாக ஶிக்ஷயித்த நினூல், அல்லாஹுவினோக் ஸஂரக்ஷன் தேடுக்கயும் செய்யுள்ளது.

ஹபாடுர் மூலம் எழைகெனயாயிதிக்கூல் எழுந்தின ஸஂஸ யித் வழக்கமாய விஶாலீரணம் ஹா வசந்தை லித் நினூல் லடி கூனூ. அல்லாஹுவின்ற மால்ஹுத்திலேக்க் கென்னை லம்பும், ஸங்பாடுவும் உச்சப்பெற்றுக்கூடி ஸர்வதும் தூாகம் செய்யுவான் தழுவா ராயிட்டுக்கூடி ஹபாடுர் மூலம். அவர் யூத்தநாரல்ல என்னை அல்லாஹுவித்த நினூல் அநுஶாஸமாயி லடித் வ அவர் ஸுக்ஷ்மதயோட கெக்காரும் செய்யுள்ளது. எந்தின், என்னோசி, எவி ட, எழைகென செலவு செய்து மென வழக்கமாய யாரள அவர்க்கூள்க. என்னை அல்லாஹுவின்ற ஸங்கியியிலேக்க் கென்னை மடங்கென்டவராள்ளும், அனேகிவஸம் அவர்க்கூடி முனித்த கள்க்க் கோயில்லி கென்டவராள்ளும் உல்ல கோயம் அவர்க்கூள்க.

அல்லாஹுவின்ற தெரெதெத்துக்கெப்புட பிரபாசகங்கால் நியோ ஶிக்கெப்புடு கோபோஷல்லால், ஹபாடுர் மூலம் ரள்ளாமதொரு பர்த் த்தைக்கோ, தர்க்கத்தினோ முதிராதெ அல்லாஹுவின்ற கல்பன்களை அநுஸரிக்கயும், பாலிக்கூக்கயும் செய்யுள்வராள்.

அல்லாஹுவின்ற கல்பன்களைப்படி அவரோக் கென்னை பிரயெப்பு கோசி அவர் அதிகென்திரே புராத்தித்தியுகயோ, அன்யங்கார போலெயோ, வயிரரபோலெயோ பெருமாருகயில்ல. மரித், அவர் ஹுடய்தாரதெதொடயும் நிரித்த கண்ணுக்கேள்கயும் ஶஶுபாபுர்வும் அது வாகூக்கஶ் கேட்க மன்னிலாக்கூனூ.

அத்தீயமாயி அன்யதயும், வயிரதயும் கோயித் துவர் அதுக கெட்க, ஹா கல்பன்களோக் முவங் திரிக்கூயையாள் செய்யுள்ளத். அவருடை ஹுடய்கை ஹா வாகூக்கஶ் கென்னை பலன்வும் ஸுஷ்டிக்கா ரில்ல. அல்லாஹு எழைகெனயாள் அவருடை முனித்த பிரதைக்ஷீலவி

கூன்ற் ஏனது ஸம்பங்கி பரியுபோசு அவர் அதிக்யாதொருவியங் ஶஹரும் கொடுக்காத அன்றையும் வயிரதெயும் போலெயிரிக்கூம்.

ஏனால் ஹபாதுர் மூன்று ஏறிய்கலூம் ஹதுபோல அன்றையும், வயிரையும் போலெயாவில்லை. அவர் கூடுதல் ஸமயவும், டுஅந்திலும் டிக்ரிலும் அயி முஷுகுக்கயும் தனே ஒரை டார்யாமக்ஸீக்கூ வேண்டியும், அவரும் அல்லாஹுவின்றி மாற்றுத்தில் அடியுந்து ஜீவிதம் நயிய்கூன்திடுவது வேண்டியும், அல்லாஹுவின்றி முனித் கேள்பேக்ஷிக்கூன்வருமாயிரிக்கூம். அவர் அல்லாஹுவின்றியும் அவங்கள் மூலிகீன்றியும் வாக்குக்கீர்த்தியும் கேஸ்கூக்கயும் அத்தமாற்தமதயோட அனுஸ்ரிக்கூக்கயும் செய்யும். கூடும்பெநாம்பார் ஹஜ்ஜை டுஅது யிலும் டிக்ருக்லிலும் முஷுகியிரிக்கூன்தெட்டுகொள்க்க? அண்டை அத்தில், தீர்த்துயாயும் அதேஷ்வரத்தில் தங்கள் டார்யையையும் மக்கையையும் டீநுத் ஹஸ்தமித் அடியுந்து விஶை ஸிக்கூன்வராக்கி மார்தாவுன்தாள். விஶைலுபுர்அஞ்சி பாரா யளம் செய்யுக்கயும், டிக்ரீ ஹலாஹியில் தாத்பரமுஜூவரும் அத்திக்கூன்வராயி மாருந்த் காளாங் ஸாயிக்கூன்தாள். அத்தார் ஹவநாஜூலிலாள் ஶாந்தியும் ஸமாயானவும் கஜியாடு நான்.

ஏது ஹமாங் ஹா டுஅது செய்யுபோசு முத்தவீஜைஜாய அத்து கஜூட நேதாவாக்கி மார்தே, கபாவிஶாஸிகஜூம், அஸதூ வாநாருமாய அத்துக்ஜூட நேதாவாக்கி மார்துதே ஏனாள் டுஅது செய்யுக. காரணம் அவர் ஸபா முத்தவீஜைஜை டுஷ்கிக்கூக்கயும், டுஷ்டலாகோட ஸமீபிக்கூக்கயும் செய்யுன்வராள்.

அத்தினால் நான் ஏல்லாவரும், ஹா டுஅது, நம்முடை ஜீவி தத்தின்றி டாகமாகேண்டதாள். காரணம் அத்து முபேந நம்முடை ஹாமாங் வர்யிக்கூக்கயும், நம்முடை ஹாதயம் பவித்ரவும், அத்தமாற்தமத நிர்ணயத்தும் அத்தியி மாருக்கயும், அல்லாஹு நமை நேர்மாற்றுத்தில் நடத்துக்கயும் செய்யும். ஹத் அல்லாஹுவின்றி ஹப்ஹரய்க்க கீழ்ப்படுந்திடும், டீந -ஹஸ்தாங் ஜோலிக்கீர்த்தி

வரலாறு ஸங்கோஷத்தையொடையும், அதுமாற்றமதயோடையும் செய்யும் நடிநும் நமை பேரினிக்கூம். அது ஜோலிகஜூட் பிரதிவூலம் நமுக்கு பாரதிக வென்றதிலான் லாபிக்கூகு ஏன்ற (ஹவிடெ வசூதைன் கிடில்) அவர்கொரு பிரச்சந்மாயி அனுபவபீடுக்கிடில் தைன் - குடிக்கஜூம் ஹூ நல் ஶீலம் ஸாயத்தமாக்கூக்கிடும், தீவென ஹஸாம் ஜோலிக்கஸ் ஶீலிக்கூன்ற் தீர்ச்சுயாயும் அவரை நேர்மாற்றுத்தித்தில் பரிக்கூன்றின் பேரினிக்கூகு தைன் செய்யும். ஹண்ணயான் ஹஸாம் தலமுருக்கஜூடுடெ ஸஂரக்ஷிய்க்கப்பீடுமான்.

ஹண்ணீ வூத்துவை கேட்டுகொள்கிறிக்கூன் ஏஞ்சீ பிய ஸஹோதரீ ஸஹோதராரை, நல் ஶீலங்கஸ் ஸாயத்தமாக்கியெடுக்கூன்ற் ஹனு முதற் நமுக்கு ஏரு ஶீலமாக்கியெடுக்காம். நமுக்கு நமைத்தைன் ஸயம் விலயிருத்தி, நமை பரிச்கரிக்கூக்கிடும், மருங்கல்வர்க்கு மாடுக்கியாவுக்கிடும் செய்யும். முத்தவீணங்கஜூம், வின யான்பிதருமாய குண்ணுங்கீக்க ஜமல் நல்குக்கிடும், அவரை வழித்தி வலுதாக்கி, லோகத்தித்தில் கஜியாடும் அயாற்மிக்கு யுடெ ராக்ஷஸகைக்கஜித்தி-நின் வரும் தலமுருயை ஸஂரக்ஷிக்கூக்கிடும் செய்யும்.

ஹஸா அல்லாஹ் - அல்லாஹு நம்முடை பிரயாஸങ்களை தூதி கரிக்கூக்கிடும், நமை நேர்மாற்றுத்தித்தில் நயிக்கூக்கிடும் செய்யுமாராக்கடி - அதுமீன்

Translated By :

Mukarram R. Jamaludin Raother

Fauzia Jamal Zain & Fazil Jamal

Issued By :

Amir - Jamaat Ul Sahih Al Islam

South Zone - Kerala, India

E-mail : jamal.raother@gmail.com

Web : www.jamaat-ul-sahih-al-islam.com

Blog : www.sahih-al-islam.blogspot.in